

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudkyň JUDr. Brigity Chrastilové a JUDr. Věry Šimůnkové v právní věci žalobce: **S. M.**, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčnickém právu 1, Praha 2, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 7. 2005, č. j. 2005/38361/21, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 18. 12. 2007, č. j. 12 Ca 90/2005 - 57,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se zamítá.**
- II.** Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Kasační stížností ze dne 10. 10. 2007 se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí Městského soudu v Praze ze dne 4. 9. 2007, č. j. 12 Ca 90/2005 - 41, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 7. 2005, č. j. 2005/38361/21, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí ředitele Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 15. 6. 2005, č. j. KUOK/16793/05/OSV - DS/7025/SD - 112, kterým byl zamítnut návrh žalobce na povolení obnovy řízení ve věci pravomocného rozhodnutí ředitele Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 13. 5. 2005, č. j. KUOK/11632/05/OSV - DS/7025/SD - 89. Žalobce současně požádal o ustanovení zástupce z řad advokátů pro řízení o uvedené kasační stížnosti.

Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 18. 12. 2007, č. j. 12 Ca 90/2005 - 57, byla zástupkyní žalobce (dále jen „stěžovatel“) pro řízení o kasační stížnosti ustanovena Mgr. Dagmar Dřímálová, advokátka, se sídlem Muchova 9/223, Praha 6.

Proti tomuto usnesení podal stěžovatel kasační stížnost téměř nečitelného obsahu, v níž konstatuje, že v dalších neskončených věcech vedených u Městského soudu v Praze

jej již zastupuje JUDr. Vít Vohánka. Kasační stížnost podává z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a), b), c) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Žádá, aby rozhodnutí, kterým byla v posuzované věci ustanovena zástupkyně advokátka Mgr. Dagmar Dřimalová, bylo zrušeno a zástupcem pro řízení o kasační stížnosti byl ustanoven advokát JUDr. Vít Vohánka.

Vyjádření žalovaného ke kasační stížnosti nebylo podáno.

Nejvyšší správní soud napadený rozsudek městského soudu přezkoumal v souladu s ust. § 109 odst. 2, 3 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které stěžovatel uplatnil ve své kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud přitom neshledal vady podle § 109 odst. 3 s. ř. s., k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti.

Kasační stížnost není důvodná.

O kasační stížnosti Nejvyšší správní soud usoudil následovně:

Podle § 35 odst. 8 s. ř. s. může návrhovateli, u něhož jsou předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to třeba k ochraně jeho práv, předseda senátu na návrh ustanovit usnesením zástupce, jímž může být i advokát. Smyslem tohoto ustanovení je poskytnutí faktické a odborně fundované ochrany práv osobě, která by jinak měla být osvobozena od soudních poplatků a u níž je takové ochrany třeba, neboť jen tak lze v kvalifikovaných případech (za splnění § 35 odst. 8 s. ř. s.) dostát zásadě rovnosti, jež se promítá v zákonem výslovně vyjádřené zásadě rovného postavení účastníků podle § 36 odst. 1 s. ř. s. Má-li být tímto ustanovením založeno konkrétní subjektivní právo stěžovatele na odborné zastoupení osobou s právníkem vzděláním v řízení před soudem, pak toto právo je toliko právem na zástupce, jímž může být i advokát, nikoli však právem na konkrétního zástupce, kterého osoba navrhuje ustanovení zástupce ve svém návrhu označuje.

Ustanovil-li krajský soud (zde Městský soud v Praze) stěžovateli zástupce z řad advokátů působících v obvodu tohoto krajského soudu, pak tento důvod nepovýšil nad žádné stěžovatelovo subjektivní právo ani nad žádný jeho právem chráněný zájem. Pokud jde o konkrétní náplň povinností, jež ustanovenému zástupci napadené usnesení přineslo, pak ta je závislá na aktuálních potřebách, jež po dobu trvání takového zastoupení vyplynou jak z přímých pokynů stěžovatele, tak ze strany soudu, přitom budou záviset na procesním vývoji sporu. U probíhajícího soudního sporu, kde je zástupce soudem ustanoven, probíhá komunikace právního zástupce se soudem zpravidla bezprostředně. Jde tu tedy zřetelně o průběžně vykonávanou činnost, k níž povinnost ustanoveného zástupce nastupuje často automaticky, bez dalšího výslovného pokynu ze strany zastoupeného či třetí osoby. Stěžovateli tento stav zajišťuje určitý stupeň právního komfortu, jehož se mu dostává prostřednictvím jistoty, že je správa jeho právních záležitostí v konkrétním soudním sporu trvale svěřena do rukou jeho zástupce. Za tohoto stavu, uváží-li soud, že v rámci zastoupení stěžovatele přichází v úvahu nahlížení do soudního spisu i do správního spisu, který se po dobu řízení před soudem nachází u tohoto soudu, možná následná procesní reakce ustanoveného zástupce vůči soudu, účast na jednání soudu apod., pak není řešením nelogickým ustanovit stěžovateli zástupce z obvodu soudu, který řízení vede. Jde zároveň o řešení, jež nenaráží na žádnou ze základních zásad, jichž je třeba při rozhodování o této otázce šetřit, a není v rozporu ani se žádným ustanovením procesního předpisu, kterým je řízení před krajským soudem ovládáno (s. ř. s.). Má-li tedy stěžovatel za to, že ustanovení advokátky Mgr. Dřimalové je nezákonné, případně že mu lze vytknout jakoukoli jinou nesprávnost, jež by se stěžovatele dotkla na jeho právech, Nejvyšší správní soud tomuto tvrzení nepřisvědčuje. Ostatně jak uvádí sám stěžovatel, je u Městského

soudu v Praze k jeho žalobám vedeno na desítky věcí. Požaduje-li pak v nich zastoupení advokátem, je logické a racionální, pokud soud zastupováním ex officio v tolika věcech nezatíží jednoho a téhož advokáta (v podstatě by tak v ostatním zablokoval nebo přinejmenším podstatně omezil výkon jeho praxe) a namísto toho zastupování rozmělní mezi advokátů několik.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 110 odst. 1 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1, 2 s. ř. s. Stěžovatel, který nebyl v řízení úspěšný, nemá právo na náhradu nákladů řízení, a právo Ministerstva práce a sociálních věcí na náhradu nákladů řízení je v posuzované věci ze zákona vyloučeno.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. května 2008

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu